

Sygn. akt II K 614/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Wojtaszko

Protokolant: Zbigniew Szpanowski

przy udziale prokuratora Damiana Wąsika

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 roku na rozprawie sprawy

M. W. syna R. i M. z domu J., urodzonego dnia
(...) w G.

skazanego prawomocnymi i podlegającymi wykonaniu wyrokami:

1) Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 761/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 października 2015 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara pozbawienia wolności została wykonana w dniu 21 maja 2017 roku;

2) Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 765/16 za czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełniony w dniu 25 października 2015 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 120 stawek dziennych po 10 złotych każda;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. oraz na mocy art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86§1 k.k. art. 87 § 1 k.k., łączy podlegające wykonaniu jednostkowe kary:

- ograniczenia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 761/15,
- pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 765/16

i w ich miejsce wymierza skazanemu M. W. karę łączną roku i 8 (słownie: ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych niniejszym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie kary pozbawienia wolności opisanej w punkcie 1 komparycji wyroku co do odbytej kary pozbawienia wolności oraz co do kary grzywny opisanej w punkcie 2 komparycji wyroku, wobec braku podstaw do objęcia wyrokiem łącznym

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku rzeczywisty okres pozbawienia wolności od dnia 21 maja 2017 roku do dnia 10 sierpnia 2017 roku;

V. na podstawie art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych oraz w zw. § 2 i §4 ust. 1 i ,3 §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T. M. kwotę 147,60 (słownie: sto czterdzieści siedem i 60/100) złotych brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz kwotę 112,76 (słownie: sto dwanaście i 76/100) złotych tytułem zwrotu niezbędnych wydatków pełnomocnika ;

VI. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym – na podstawie art. 6 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) – od opłaty.

Sygn. akt II K 614/17

UZASADNIENIE

P. w przedmiocie wydania wyroku łącznego zostało wszczęte z urzędu, w oparciu o informację AŚ w G. /art. 12 b k.k.w./ w dniu 16 maja 2017 roku.

Wobec M. W. wykonywane są obecnie następujące prawomocne wyroki:

1) Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 761/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 25 października 2015 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara pozbawienia wolności została wykonana w dniu 21 maja 2017 roku;

2) Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 765/16 za czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełniony w dniu 25 października 2015 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 120 stawek dziennych po 10 złotych każda;

Wobec skazanego do tej pory zapadły od 10 października 2012 roku 3 jednostkowe wyroki skazujące, ww. był m.in. skazany na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280§1 k.k.

Dowód: k. 3-4, 32-22 informacje o pobytach i orzeczeniach, k. 6-9, 10-11,12-15 odpisy wyroków, k.23-25 karta karna, z akt sprawy II K 606/13 wyrok k. 1094-1097, 1242-1242v, z akt sprawy II K 761/16 wyrok. K. 58.

Skazany w warunkach izolacji więziennej przebywa od 22 marca 2017 roku, do odbycia kary pozbawienia wolności nie stawiał się samodzielnie, został doprowadzony przez policję. Przebywa w AŚ G. w związku z zatrudnieniem. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej jest określane jako przeciętne, nie był karany dyscyplinarnie, raz nagradzany, a prognoza penitencjarna jako pozytywna. Skazany jest dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej. Nie przejawiał zachowań agresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. W środowisku osadzonych funkcjonuje prawidłowo. Karę odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził zgody na współudział i opracowanie (...). Do popełnionych przestępstw deklaruje stosunek krytyczny.

Dowód: k. 31-31v opinia o skazanym

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015 roku ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dniu 1 lipca 2015 roku – w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Wskazać należy na poniższe przepisy tejże ustawy:

art. 19. 1. Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli prawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kara łączna jest wyższa niż górna granica wymiaru kary łącznej określona w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymierzona karę łączną obniża się do górnej granicy wymiaru kary łącznej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Ww. przepis art. 19 ust. 1 stanowi przepis szczególny wobec art. 4 k.k. i tak więc w przypadku prawomocnego skazania po dniu 1 lipca 2015 roku., i wystąpienia potrzeby połączenia kar orzeczonych zarówno przed 1 lipca 2015 roku jak po dniu 1 lipca 2015 roku, stosuje się przepisy „nowe”, tj. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku.

W niniejszej sprawie z uwagi na wydanie w dniach 30 sierpnia 2016 roku i 28 lutego 2017 roku wyroków Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 761/16 i 765/16, zaistniała potrzeba wydania wyroku łącznego w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy.

Zgodnie z aktualnie obowiązującym brzmieniem art. 85 § 1 i 2 k.k., warunkami orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym jest wymierzenie w poszczególnych wyrokach skazujących kar tego samego rodzaju lub innych kar lub kar łącznych oraz stwierdzenie, z zastrzeżeniem art. 89, że kary te podlegają wykonaniu. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Z kolei zgodnie z art. 87 § 1 k.k. **w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.** § 2 art. 87 k.k. stanowi, że jeżeli za zbiegające się przestępstwa wymierzono kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności i kara łączna pozbawienia **wolności nie przekroczyłaby 6 miesięcy**, a kara łączna ograniczenia wolności - 2 lat, sąd może orzec te kary łączne jednocześnie, jeżeli cele kary zostaną w ten sposób spełnione.

W wyroku w sprawie II K 761/16 orzeczono karę mieszaną, orzeczona kara pozbawienia wolności została wykonana w dniu 21 maja 2017 roku. W sprawie II K 765/16 orzeczono karę powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności tj. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze treść przywołanych przepisów, Sąd uznał, iż zachodziły zgodnie z art. 87§1 k.k. warunki do wydania wyroku łącznego w zakresie kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem w sprawie II K 765/16 i kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie II K 761/16. Nadto spośród wszystkich wymierzonych dotychczas oskarżonemu kary, jedynie te orzeczone przedmiotowymi wyrokami podlegają wykonaniu na ww. zasadach jak i podlegają łączeniu węzłem kary łącznej.

W niniejszej sprawie w ramach rozstrzygnięcia w pkt I. wyroku Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności od roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Karę łączną można wymierzyć w oparciu o systemy: kumulacji – polegający na prostym zsumowaniu kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, absorpcji, gdzie kara najsurowsza pochłania pozostałe kary oraz kierując się zasadą mieszaną, zakładającą dwie górne i jedną dolną granicę kary łącznej, który to system został przyjęty między innymi przez obecnie obowiązującą ustawę karną.

Granice wymiaru kary łącznej zostały określone w art. 86 k.k. Dla kary łącznej dolną granicę stanowi najwyższa z kar wymierzonych w poszczególnych wyrokach (tj. kara jednostkowa albo kara łączna), natomiast górną – suma kar wymierzonych w tych wyrokach, która nie może jednak przekroczyć 20 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie zaś z treścią art. 85a k.p.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie jednak Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw, związek czasowy pomiędzy nimi oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem.

Potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, czy inaczej społeczne oddziaływanie kary, jako jeden z celów kary, są podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Nie są oczywiście równoznaczne z wymaganiem wymierzania wyłącznie surowych kar, acz jej oczywiście nie wykluczają. Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego. Orzeczona kara winna mieć zatem wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym, aby ugruntować świadomość, że kto w przestępny sposób narusza dobra będące pod ochroną, zostanie sprawiedliwie ukarany, a kara zostanie wykonana. Kara jest tu również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądaných postaw. Chodzi zaś tu o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

Nie do zaakceptowania pozostaje pogląd reprezentowany przez skazanych i obrońców w sprawach o wydanie wyroku łącznego, że w każdej sytuacji wyrok łączny winien służyć polepszeniu i to w sposób istotny sytuacji procesowej sprawy dopuszczającego się większej liczby przestępstw.

Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw co do zasady jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Zastosowanie zasady absorpcji czy kumulacji przy orzekaniu kary łącznej uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im ściślej są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem.

W związku z powyższym Sąd zdecydował o zastosowaniu względem skazanego zasady częściowej absorpcji / zbliżonej do pełnej absorpcji/ tj. wymierzyć karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przede wszystkim bowiem należało uwzględnić, iż wszystkie spośród rozpatrywanych kar stanowiły reakcję na popełnienie przez skazanego przestępstw różnorodnych, wymierzonych przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. życiu i zdrowiu powszechnemu – za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz mieniu – przestępstwo z art. 279§1 kk. Przestępstw objętych ww. dwoma wyrokami skazany dopuścił się tego samego dnia, stąd też zastosowano zasadę prawie pełnej absorpcji.

W ocenie Sąd zastosowanie zasady pełnej absorpcji deprecjonowałaby wcześniejsza praca orzecznicza sądów wydających wyroki w jednostkowych sprawach i stanowiłaby niczym nieuzasadnioną premię dla skazanego.

Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym miało również oceniane jako przeciętne zachowanie skazanego w zakładzie karnym i pozytywna prognoza penitencjarna. Nie może stanowić swoistej premii dla skazanego to, że ma zostać niedługo ojcem. Wskazać również należy, iż nawet okoliczność bezkonfliktowego i prawidłowego funkcjonowania osoby skazanej podczas osadzenia nie może w większym jeszcze stopniu oddziaływać na wysokość wymierzonej kary łącznej, wszak osoba skazana jest zobowiązana do przestrzegania norm prawnych regulujących odbywanie kary pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego. Za dobre zachowanie osoba osadzona uzyskuje nagrody przewidziane przepisami prawa. Postawa taka w warunkach izolacji więziennej niewątpliwie może mieć wpływ na rozpoznanie wniosków o przerwę w karze, czy też na ewentualne warunkowe przedterminowe zwolnienie, nie może jednak w znacznym stopniu determinować wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym. Na rozmiar kary łącznej nie mają wpływu plany osobiste skazanego.

Należało także zważyć, iż skazany był już łącznie trzykrotnie karany przez sąd wyrokami jednostkowymi, należy więc do kategorii sprawców zdemoralizowanych, przypisanych przestępstw dot. wyroków objętych węzłem wyroku łącznego dopuścił się w okresie próby korzystając do 11.12.2015 r. z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia w sprawie IIK 159/09 co wskazuje, iż z wcześniejszego pobytu w zakładzie karnym nie wyciągnął właściwych wniosków. Konieczny jest dłuższy proces resocjalizacji w warunkach izolacji więziennej niż przy pełnej absorpcji. Skazany nie wyraził zgody na dokonanie zmiany systemu odbywania kary. Nadto wymaga podkreślenia, iż co do zasady sam fakt popełnienia dwóch lub więcej przestępstw stanowi okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw. („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Dodatkowo w takim wypadku w społecznej świadomości prawnej mogłoby powstać wrażenie, że sprawcy wielu przestępstw traktowani są łagodniej, aniżeli sprawcy pojedynczych przestępstw. W efekcie Sąd orzekł skazanemu karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zgodnie z treścią prawomocnych orzeczeń i informacją o odbyciu kary.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie dotyczące umorzenia postępowania co do odbytej kary 2 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 761/16 i kary grzywny ze sprawy II K 765/16.

Skazanego w postępowaniu reprezentował obrońca z urzędu, stąd też w punkcie V zawarto rozstrzygnięcie o jego wynagrodzeniu i zwrocie poniesionych wydatków.

Ponadto Sąd odstąpił od obciążenia skazanego wydatkami postępowania, skazany nie posiada majątku, środków finansowych, w warunkach izolacji więziennej pracuje nieodpłatnie /vide k. 48/.